

Naast het beschrijven van de registers en losse stukken vormde vooral de beschrijving van de charters een omvangrijke taak. Men beschreef niet alleen de originele, op perkament geschreven en gezegelde akten, maar maakte ook uittreksels van de middeleeuwse akten, waarvan nog slechts afschriften bekend waren. Daartoe zijn vele privilege- en keurboeken doorgewerkt.

De inventarisatie geschiedde op kosten van het rijksarchief. Het rijk verleende de gemeente voorts een subsidie van f 500,-- voor de kosten van het drukken van de inventaris, f 1.340,-- bij een oplage van 300. De minister van Binnenlandse Zaken verlangde in ruil daarvoor 50 exemplaren van de inventarisatie. De gemeenteraad stelde op 21 mei 1912 en 30 juli 1918 het geld beschikbaar.

De laatste nog in Haarlem berustende archiefstukken werden in juni 1919 naar Hoorn teruggezonden, waarna Gonnet met een van zijn ambtenaren op het stadhuis de archiefstukken nummerde en op volgorde zette. Het archief werd geplaatst op de zolder boven de raadzaal. De gemeentearchitekt kreeg op 1 mei 1920 opdracht de archiefbewaarplaats meteen deuren te doen afsluiten en de zich daar bevindende stellingen te voorzien van eenvoudige gordijnen.

Bij de nadering van de voltooiing van de inventarisatie besloot de gemeenteraad op 11 februari 1913 in beginsel tot de aanstelling van een archivaris. Het gemeente-

bestuur was van mening dat na de terugkeer van het archief uit Haarlem maatregelen dienden te worden getroffen om het onder voortdurend deskundig toezicht en beheer te plaatsen. Ook voor het nieuw-archief van na 1813 werd een meer geregeld en "zaakkundig" toezicht hoogst wenselijk geacht.

De werkzaamheden van de gemeentesekretaris waren te veelomvattend geworden om nog dagelijks voor het archief te kunnen zorgen; hetzelfde gold voor de sekretarie-ambtenaren.

Na de burgemeesterswisseling in 1913 vonden enige besprekingen plaats tussen het gemeentebestuur en rijksarchivaris Gonnet over de praktische uitwerking van dit principebesluit. Van deze besprekingen is helaas niets op papier gezet, zodat we in het onzekere blijven over het verloop daarvan. Feit is dat van de mooie voornemens niets is terechtgekomen.

"Het zoude een geoorloofde weelde-uitgave voor Hoorn genoemd kunnen worden", zo schreef ongetwijfeld kapelaan Roozen in een bespreking van de inventaris van Gonnet en Baartde la Faille in Onze Courant, "wanneer de Vroedschap eens besluiten mocht, om het Archief in een flinker gebouw met werkkamers onderdak te brengen en daarbij een gesalarieerd ervaren archivaris aan te stellen. Maar zulks zal voorlopig nog wel tot de vrome wenschen blijven behooren." Dat had de kapelaan en eerste sekretaris van "Oud-Hoorn" goed gezien: pas in 1977 werd zijn vrome wens vervuld.

wordt vervolgd

Titelpagina van de inventaris van Gonnet, 1918.

Recensie, vermoedelijk van L. Roozen, van de inventaris van Gonnet in Onze Courant van 29-11-1918.

Den minnaars van de geschiedenis van Hoorn zij er dan te dezer plaatse op gewezen, welk een hoogst belangrijk werk dezer dagen is verschenen, n.l. de Inventaris van het Archief der Stad Hoorn, door C. J. Gonnet, met medewerking van R. D. Baart de la Faille.

Ontzaggelijk groot is de rijkdom van het Hoornsche Archief, dat opgeborgen is boven de zoldering van de Raadzaal, onder de oude bekapping van de kapel van het St. Caecilia-klooster aan de Nieuwsteeg.

Een uitgebreide collectie van stadsrekeningen, privilegiën, stedelijke keuren, brieven en schetboeken, wordt daar bewaard.

Maar bijzonder wordt in de Inleiding van dit werk gewezen op de honderde charters, waardoor de middeleeuwse kerkelijke toestanden en de waterstaat worden toegelicht.

Voor echte liefhebbers is er een materiaal te verwerken, waarmede jaren van arbeid kunnen gemoed zijn.

Het zoude een geoorloofde weelde-uitgave voor Hoorn genoemd kunnen worden, wanneer de Vroedschap eens besluiten mocht, om het Archief in een flinker gebouw met werkkamers onderdak te brengen en daarbij een gesalarieerd ervaren archivaris aan te stellen.